

TRABAJO DE FINAL DE GRADO EN TRADUCCIÓN E INTERPRETACIÓN

TREBALL DE FI DE GRAU EN TRADUCCIÓ I INTERPRETACIÓ

Departament de Traducció i Comunicació

TÍTULO / TÍTOL

Zorras: anàlisi i proposta de traducció de l'espanyol al català/valencià

Autor/a: Clàudia Bisbal Hernández

Tutor/a: Roser Sánchez Castany

Fecha de lectura/ Data de lectura: juny de 2023

Resumen/ Resum:

Aquest treball consisteix en una proposta de traducció d'alguns fragments del llibre *Zorras* de Noemí Casquet de l'espanyol al català oriental i al català occidental.

El meu treball se centra en la novel·la eròtica, un subgènere textual que es troba dins de la literatura i, més concretament, de la narrativa. En aquest treball també aborde la traducció de l'espanyol a les diverses variants de català i la necessitat de l'existència d'aquest tipus de traducció. Seguint el mateix fil, finalment, reflexione sobre el concepte de «diglòssia» i sobre l'aplicació que té en el meu treball: la diglòssia que pateix la llengua catalana i com es veu reflectida en l'ús del lèxic.

A continuació, expose els motius que m'han fet triar aquesta obra en concret i ,específicament, els fragments que he triat. Abans d'abordar la traducció a les dues variants del català, explique el model pretranslatiu de Nord (2012) i quina aplicació té sobre el text original.

D'altra banda, explique les tècniques i els problemes de traducció segons els models definits per Hurtado (2011). A partir d'aquests models, faig una anàlisi de les diverses tècniques que he emprat en les meues traduccions, així com dels problemes de traducció que he trobat durant aquestes.

Després, faig una anàlisi comparativa de les característiques dialectals que té cadascuna de les variants del català a les quals he traduït els fragments, i assenyalo els exemples de cadascuna d'aquestes en l'Annex 1, on hi ha una taula a tres columnes amb el text original i les dues versions de la traducció.

Finalment, acabe aquest treball amb una conclusió general on reflexione sobre si he aconseguit els objectius que m'havia plantejat inicialment, i contemple línies de treball futures.

Palabras clave/ Paraules clau:

Traducció literària, literatura eròtica, diglòssia, llengües en contacte, llengua catalana.

Índex

1.	Introducció.....	4
1.1.	Justificació i motivació	4
1.2.	Objectius del treball	5
2.	Marc teòric	6
2.1.	La novel·la eròtica com a gènere textual	6
2.2.	La traducció entre espanyol i català.....	7
2.3.	La situació de diglòssia de la llengua catalana	7
3.	Metodologia	9
3.1.	Selecció i justificació del text original.....	9
3.2.	Procediment	9
3.3.	Model pretranslatiu de Nord	9
3.4.	Tècniques de traducció.....	10
3.5.	Problemes de traducció	11
4.	Anàlisi i traducció.....	12
4.1.	Anàlisi pretranslativa de Nord	12
4.2.	Traducció al català occidental.....	13
4.3.	Traducció al català oriental	17
4.4.	Anàlisi de les tècniques i els problemes de traducció.....	23
4.5.	Anàlisi i comparació dialectal.....	32
5.	Conclusió.....	36
6.	Bibliografia.....	37
	Annex 1.....	38

1. Introducció

1.1. Justificació i motivació

Aquest treball fi de grau (TFG) consisteix a traduir alguns fragments del capítol VII del llibre *Zorras* de Noemí Casquet del castellà al català oriental i occidental, i, a banda, portar a terme una anàlisi dialectal per comparar les dues variants.

Noemí Casquet és una periodista especialitzada en sexualitat, de qui soc seguidora, que va començar a visibilitzar aquest àmbit i educar mitjançant les xarxes socials. L'any 2020 va publicar la seua primera novel·la *Zorras*, una novel·la eròtica on recull, mitjançant la literatura, el seu discurs i el missatge que vol transmetre a les seues xarxes socials i que m'agradaria apropar a la gent amb aquest treball.

He triat la traducció literària perquè és una de les especialitats que més m'agrada traduir i amb la qual he quedat molt contenta gràcies a tot allò que vaig aprendre a l'assignatura de traducció literària de tercer curs.

A més a més, la novel·la eròtica és un gènere literari poc estudiat i sembla que hui en dia encara es considera un gènere tabú. He triat aquest llibre en concret per poder investigar sobre aquest gènere i enfrontar-me a nous reptes: traduir literatura eròtica al català sense tindre fonts de documentació sobre el gènere, una dificultat afegida tenint en compte la situació de diglòssia que aquesta llengua pateix, sent una llengua subordinada enfront de la llengua dominant al nostre territori, el castellà (Marfrany, 2001, pàg. 106).

El fet que traduïska del castellà al català i compare dues variants de la llengua catalana és fruit de la meua intenció de defensar la llengua i el gran interès que em produeix la diversitat lingüística, dialectal i cultural. Cal destacar que, en aquest grau de Traducció i Interpretació, les persones que cursem l'itinerari de català hem de ser capaços, sobre el paper, de traduir a qualsevol varietat dialectal de la llengua. Des del meu punt de vista, no ho hem posat amplament en pràctica en classe, per això no voldria acabar la titulació sense enfrontar-me a aquest repte professional. D'aquesta manera, he decidit combinar les dues varietats dialectals (català occidental i català oriental) en aquest TFG.

Per acabar, he decidit fer una anàlisi de les característiques dialectals del català per poder observar i mostrar les diferències i similituds que poden tindre dues variants d'una mateixa llengua. També busque poder demostrar que encara que siga més comú trobar llibres publicats en català oriental, és completament viable publicar traduccions al català occidental malgrat els estereotips que molts catalanoparlants tenen sobre la variant occidental de la llengua catalana, és a dir, el valencià.

1.2. Objectius del treball

L'objectiu principal d'aquest TFG és abordar l'anàlisi i la traducció d'alguns fragments de la novel·la *Zorras*. Voldria que aquest treball em permetera investigar i aprendre sobre la literatura eròtica, ja que m'interessa molt aquest camp i m'agradaria poder ampliar els meus coneixements i destresses per poder-me especialitzar i tindre un fort domini en la traducció eròtica.

Si parlem de l'anàlisi dialectal, amb la traducció a la variant oriental del català busque eixir de la meua zona de confort i aprendre més sobre la llengua catalana i la seua riquesa, conèixer la realitat lingüística d'altres persones catalanoparlants i un altre punt de vista sobre la meua llengua materna.

A part, tinc la intenció de posar en pràctica tot allò que he après durant aquests últims quatre anys i veure'm en la situació de rebre un encàrrec real de traducció. Açò em permetrà posar-me a prova a mi mateixa, així com als meus coneixements i adonar-me de tot el progrés i la millora que he aconseguit.

2. Marc teòric

2.1. La novel·la eròtica com a gènere textual

Utilitzem l'etiqueta «gènere textual» per a referir-nos a una forma convencionalitzada de text que posseeix una funció específica en la cultura en què s'inscriu i reflecteix un propòsit de l'emissor previsible per part del receptor (García Izquierdo, 2022, pàg.136).

Tal com afirma Marco (2002, pàg. 229), existeix una relació entre gènere i literatura on podem destacar que un text literari pot donar cabuda a diversos gèneres. La literatura abraça gèneres molt variats, a vegades molt ben definits i, en altres ocasions, més difusos. No obstant això, tots els casos tenen valor de signe dotat de significat en el context de la cultura (Marco, 2002, pàg. 232). Segons Marco, Verdegal i Hurtado (1999, pàg. 232), els gèneres literaris es classifiquen de la següent manera:

Gèneres	Subgèneres
Historietes o còmics	
Literatura periodística	Reportatge, entrevista, crònica, crítica, article, columna, editorial
Literatura didàctica	Adagis, dites, màximes, proverbis, refranys, sentències
Assaig	Històric, filosòfic, literari, de divulgació científica, biogràfic, polític, etc.
Narrativa	Novel·la de quiosc o subliteratura (de l'oest, rosa, policíaca), llegenda i faula (religiosa, moralitzadora, èpica, fantàstica, etc.), conte o narració breu, novel·la curta o <i>nouvelle</i> , novel·la (aventures, picaresca, epistolar, ciència ficció, negra, policíaca o d'intriga, testimonial, biogràfica-autobiogràfica, històrica, novel·la-riu, <i>Bildungsroman</i> , psicològica, eròtica,* etc.) * Encara que els autors no l'inclouen, el subgènere de la novel·la eròtica es troba dintre de la narrativa.
Teatre	Subgèneres menors (entremès, sainet, farsa, vodevil), comèdia, tragèdia (grega, humanista, isabelina, francesa clàssica, de l'absurd, etc.), drama (melodrama, tragicomèdia, moralitzador, llibrets d'òpera, etc.)

Poesia	Dramàtica, lírica, (anacreòntica, apologia, balada, cançó, ègloga, elegia, glossa, idil·li, lloa, oda, etc.), èpica (balada, cantar de gesta, epopeia, himne, romanç)
--------	---

Taula 1. Classificació dels gèneres literaris

Segons Ezquerro (1989, citat en Llorente, 2013, pàg. 366), la novel·la eròtica és aquella compresa en la literatura eròtica, la qual evoca essencialment els aspectes sensuals i sexuals de les relacions amoroses, però de forma atractiva i, si és possible, capaç de despertar en el lector emocions i sensacions pròximes a les que es descriuen.

2.2. La traducció entre espanyol i català

L'espanyol i el català conformen una combinació lingüística amb unes circumstàncies diferents d'altres combinacions lingüístiques com poden ser l'anglès i l'espanyol. Hem de tindre en compte que partim de la base que qualsevol persona de territori catalanoparlant també té l'espanyol com a llengua oficial i per norma general (encara que no sempre) comptarà amb aquestes dues llengües com a llengües maternes o tindrà un domini semblant sobre les dues. És per això que les persones de territoris catalanoparlants consumeixen ambdues llengües en el seu dia a dia i moltes vegades han de fer traduccions sense adonar-se'n.

Si pensem en la traducció català-espanyol de segur que trobem el sentit, ja que els castellanoparlants de zones no catalanoparlants no entenen el català i necessitaran una traducció del català, però és necessària la traducció d'espanyol-català per als catalanoparlants si aquests entenen i parlen ambdues llengües?

Doncs bé, està clar que, si parlem d'intel·ligibilitat, no caldrà una traducció per a comprendre els textos, però cal que existisca la traducció de l'espanyol al català per altres motius: econòmics, estètics i fonamentalment polítics. És a dir que, en aquest cas, la traducció juga un paper fonamental en el procés d'estandardització de la llengua minoritària (en aquest cas, el català) (Domènech, 2012, pàg. 13). Hi haurà textos que es traduiran de l'espanyol al català per a contribuir a la normalització administrativa, però també hi haurà textos que es traduiran del català a l'espanyol per a perpetuar l'hegemonia de la llengua majoritària, per a posar de manifest la importància i la difusió de l'original (De Toro, 2009, pàg. 51).

2.3. La situació de diglòssia de la llengua catalana

En el seu dia, Ferguson (1959) i, més recentment, Fishman (1972) ja estudiaren la diglòssia com a la coexistència de dues llengües o el reconeixement de dues o més llengües o varietats d'una llengua. Aquesta definició podria coincidir amb la de bilingüisme, però, si ens centrem en la situació sociolingüística del territori espanyol, no podem afirmar que quan es parla de diglòssia, també es parle de bilingüisme. Gran

part del territori espanyol és bilingüe, ja que Espanya disposa de diverses llengües oficials (català, gallec, i basc) (Mouton, 1994).

Si busquem al diccionari la definició de «diglòssia», podem trobar certes especificitats que el terme «bilingüisme» no ens ofereix. Segons el *Diccionari Normatiu* de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, el bilingüisme és «l'ús alternatiu de dues llengües en un individu i, per extensió, en un grup social o un país», mentre que la diglòssia és una «situació en què un idioma o un parlar és usat per a funcions formals, predominantment en l'ús escrit, enfront d'un altre idioma o parlar utilitzat per a funcions informals, generalment orals». D'altra banda, segons el *Diccionario de lengua española* de la Real Academia Española, el bilingüisme és el «uso habitual de dos lenguas en una misma región o por una misma persona» i la diglòssia és «bilingüismo, en especial cuando una de las lenguas goza de prestigio o privilegios sociales o políticos superiores».

Com veiem, hi ha matisos que diferencien els dos termes (sobretot al català). Per tant, la definició que gastaré per a diglòssia és la de Marfrany (2001, pàg. 22): «és la pràctica segons la qual un individu o un grup homogeni d'individus usa l'una o l'altra de dues llengües per a dues funcions o menes de funcions diferents». Observem com entren en joc factors externs a la llengua en si, com són factors polítics i socials.

Si ens centrem en la diglòssia al nostre territori en concret, els factors exteriors que han intervingut en la seua existència són que la llengua catalana ha patit pressió política, repressió i, fins i tot, persecució. A més, la diglòssia es va introduir a Catalunya mitjançant un procés endogen que va començar per l'any huit-cents quan Napoleó va convertir el castellà en la llengua nacional, fet que va derivar en què la diglòssia passara a ser un objectiu polític d'aplicació universal (Marfrany, 2001, pàg. 465).

3. Metodologia

3.1. Selecció i justificació del text original

El fragment que he triat és el capítol VII de la novel·la en castellà de *Zorras*, el primer llibre de la trilogia eròtica de l'autora Noemí Casquet d'Ediciones B, publicada l'any 2020.

He triat aquest capítol per diverses raons. Pel que fa a la trama del relat, aquest capítol es troba en un punt del llibre on encara no s'ha avançat massa en la història i, per tant, és fàcil de comprendre sense cap contextualització prèvia. Pel que fa a la dificultat, en aquest fragment he trobat diversos termes i frases que he considerat complexos, i per això he volgut enfrontar-me al repte de traduir-los.

3.2. Procediment

Quant al procediment que he seguit per a fer l'anàlisi i traducció d'aquest treball, en primer lloc, he llegit el llibre on es troben els fragments que he seleccionat. Després, he aplicat l'anàlisi pretranslativa de Nord (2012) al meu text original (TO) per conèixer-ne els factors extratextuals i intratextuals que he de tindre en compte a l'hora de traduir (vegeu [secció 4.1](#)).

A continuació, he llegit més atentament el capítol VII (d'on he seleccionat els fragments que finalment he traduït) amb la intenció de detectar possibles problemes de traducció i documentar-me per poder solucionar-los. El següent pas ha sigut portar a terme la traducció al català occidental (vegeu [secció 4.2](#)) i, després, al català oriental (vegeu [secció 4.3](#)). En acabar, he revisat diverses vegades les dos traduccions i he analitzat un per un els problemes de traducció que he trobat, per poder crear la taula que trobarem més avant amb les tècniques de traducció que he utilitzat per traduir-los (vegeu [secció 4.4](#)).

3.3. Model pretranslatiu de Nord

He triat aquest model perquè considere que s'adequa a les necessitats de l'anàlisi pretranslatiu del meu text. El model pretranslatiu de Nord (2012, pàg. 48-164) és un model d'anàlisi de diversos factors que apareixen en el text original i que hem de tindre en compte abans de traduir-lo. Aquests factors són els factors extratextuals i intratextuals:

Factors extratextuals:

- Emissor (Qui?)
- Intenció emissora (Per a què?)
- Destinatari (A qui?)
- Canal o mitjà transmissor (A través de quin mitjà?)
- Lloc (On?)

- Temps (Quan?)
- Motiu (Per què?)
- Funció textual (Amb quina funció?)

Factors intratextuals

- Tema (Sobre quin tema?)
- Contingut (Quina informació)
- Informació pressuposada (Pressuposant què?)
- Composició o macroestructura (En quin ordre?)
- Elements no verbals (Quins elements no verbals?)
- Característiques del lèxic (Quines paraules?)
- Característiques de la sintaxi (Quin tipus de frases?)
- Característiques de la prosòdia i entonació (Quin to?)

Ambdós factors

- Efecte (Amb quin efecte)

3.4. Tècniques de traducció

Pel que fa a les estratègies o tècniques de traducció utilitzades en aquest treball, em basaré en la classificació d'Hurtado, basada en els procediments de (Vinay i Darbelnet, 1958, citat en Hurtado, 2011), ja que s'adequa perfectament al procediment de traducció seguit en aquest treball. Segons aquesta classificació, es distingeixen set procediments bàsics, que es classifiquen en directes (o literals) i oblics, relacionats amb la distinció entre traducció directa (literal) i traducció obliqua (Hurtado, 2011, pàg. 257).

Les tècniques de la traducció literal són:

- El préstec.
- El calc.
- La traducció literal.

I les tècniques de la traducció obliqua són:

- La transposició.
- La modulació.
- L'equivalència.
- L'adaptació.

3.5. Problemes de traducció

De la mateixa manera que les tècniques de traducció, considere que la classificació dels problemes de traducció d'Hurtado és la idònia per aplicar-la al meu text. Segons Hurtado (2011, pàg. 286), els problemes de traducció són les dificultats (lingüístiques, extralingüístiques, etc.) de caràcter objectiu amb les quals es pot trobar un traductor a l'hora d'executar una tasca traductora. Aquesta autora els classifica en cinc categories bàsiques:

- Problemes lingüístics. Problemes relacionats amb el codi lingüístic, fonamentalment en el pla lèxic i morfosintàctic. Deriven en gran part de les diferències entre les llengües. Poden ser de comprensió i/o de reexpressió.
- Problemes textuais. Problemes relacionats amb qüestions de coherència, progressió temàtica, cohesió, tipologies textuais i estil. Deriven de les diferències de funcionament textual entre les llengües. Poden ser de comprensió i/o de reexpressió.
- Problemes extralingüístics. Problemes que remetent a qüestions temàtiques, enciclopèdiques i culturals. Estan relacionats amb les diferències culturals.
- Problemes d'intencionalitat. Problemes relacionats amb dificultats en la captació de la informació del text original.
- Problemes pragmàtics. Són problemes derivats de l'encàrrec de traducció, de les característiques del destinatari i del context en què s'efectua la traducció. Afecten la reformulació.

4. Anàlisi i traducció

4.1. Anàlisi pretranslativa de Nord

En la taula següent portaré a terme l'anàlisi pretranslatiu de Nord per analitzar el text original en què es basa aquest TFG.

FACTORS EXTRATEXTUALS	
Emissor	Autora Noemí Casquet
Intenció emissora	Transmetre valors, entretenir i educar el lector
Destinatari	Lectors del llibre. Adults i seguidors de l'autora a les xarxes socials
Canal o mitjà transmissor	Escrit (reproducció escrita de l'oralitat), paper, llibre
Lloc	Barcelona
Temps	Actualitat (2020)
Motiu	Transmetre valors, conscienciar i divulgar sobre sexualitat (estretament relacionat amb la intenció de l'emissor)
Funció textual	Pretén aportar al receptor (indirectament) les seues opinions sobre la realitat mitjançant la presentació d'un món alternatiu i fictici

FACTORS INTRATEXTUALS	
Tema	Sexualitat femenina, empoderament de la dona, diversitat sexual, estereotips de gènere
Contingut	Contingut fictici
Informació pressuposada	Pressuposició lògica, llenguatge actual
Composició o macroestructura	Trilogia; capítols i paràgrafs

Elements no verbals	Reproducció escrita de formes d'oralitat (llenguatge informal)
Característiques del lèxic	Registre informal
Característiques de la sintaxi	Estructures típiques de la literatura (narrativa); text descriptiu, reproducció de converses
Característiques de la prosòdia i entonació	L'afectivitat i l'expressivitat es reflecteixen a través del lèxic emprat per l'autora

4.2. Traducció al català occidental

VII

Aquella nit

Són les onze. Quantes hores he dormit? Espera. On estic? Ah, ja. Madrid.

Mire el mòbil. Res. És lògic. M'alce, pixe i em pegue una dutxa ràpida. La meua llar. Així és. Em pose uns vaquers i una dessuadora i agafe les claus. Me'n vaig. Hui desdejuraré en tu.

El barri és preciós. Carrers estrets, gent a totes hores. El ritme frenètic d'una gran ciutat. Sent ansietat, els segons passen molt ràpidament. Hi ha una cafeteria prop, entre a desdejurar. Un café i unes torrades de pa amb tomaca. Crec que en estos moments la meua terra plora.

[...]

El dia passa. Torne a casa en metro. Les parelles s'abracen en l'andana i tu que ja no estàs.

Desfaig la maleta i ordene la roba en l'armari. Me'n sobra la meitat. Són les huit. Entre corrents en la dutxa, cante fort. Em pose el vestit i m'asseque el monyo, llarg i llis. Em pinte estos ulls verds en els quals et submergies i que solien sostenir la teua caiguda.

Sona l'intercomunicador, Carolina.

—Nenaaa.

M'abraça amb força. Continue necessitant-te.

—Collons, estàs per a sucra-hi pa. I eixe vestit?

—Me l'ha regalat Madrid.

[...]

Carolina ha reservat taula en un restaurant vegetarià del centre. Sopem amb vi blanc. Parlem del futur, del seu viatge a Àfrica, del xic que li menja la figa molt bé i del seu gat, que va botar per la finestra. Mira el mòbil, somriu amb freqüència.

—Qui t’escriu tant?

—Alejandro.

Eixos ulls. El somriure. L’amor.

Paga Carolina després de barallar-nos pel compte. El primer bar. Bevem un parell de cerveses. Ací diuen «tercio». Música comercial. En demanem dues més. Ens n’anem. Entrem en altre local. Mateixa rutina, mateixa necessitat: la d’oblidar. A Carolina se li tanquen els ulls. Jo entropesse sovint. Però el present vibra ací i uns xics ens conviden a un colpet de tequila amb llima i sal. Parle amb un d’ells. Veig Carolina darrere d’ell gesticulant com si es menjara un piu invisible. Balle amb Jorge, un enginyer informàtic de Salamanca que té els ulls negres i el monyo fosc. Em frega la cintura. Que estrany és açò.

Un altre colpet. Llima i sal.

Udole quan posen eixa cançó de Beyoncé que tant m’al·lucina. Botem tots junts, encara que Carolina ja no està. La veig morrejant-se amb un xic. Sí, és Alejandro. Mire Jorge. Serà esta nit? Amb ell? La veritat és que m’atrau prou, no m’importaria. Deixa’t dur, Alicia.

[...]

Em marege. Molt. Fotre, tinc ganes de vomitar.

Entre al lavabo espentant les masses que s’interposen al meu camí. Espere arribar-hi a temps. Passe per davant d’un espill ple de gent. Em sorrenc de com poc dura esta màscara de pestanyes. Semble un os panda. Alicia, vomitar. Ah, sí, és veritat. Els lavabos estan ocupats i jo amb esta necessitat, la d’expulsar. Hi ha una porta entreoberta. L’òbric de bat a bat. Però què? Veig una xica pixant i altra sostenint-li les mamelles. No entenc res.

[...]

—Ei, et trobes bé?

Les espente i entre a vomitar. Una d’elles, no sé quina, em subjecta el monyo. L’altra es queda en la porta espentant els dotors que es paren a mirar.

[...]

—Estàs millor? —em diu la rossa.

—Has tirat la teua vida per la boca, amiga —comenta la morena.

No puc parlar. La llengua em pesa. Faig un esforç.

— *Ssshí*, estic millor. Disculpeu-me, eh, que *eshtabéu* ahí a punt de...

—Què!?! —criden.

Es miren i fan una rialla.

—No. És que m'he de llevar la granota per a poder pixar i porte tapamugrons i amb la suor se m'escorren, per això li he demanat el favor a esta xica tan amable —explica la morena.

—Sí, el favor de sostenir-li les mamelles perquè els tapamugrons no li caigueren —cria la rossa.

[...]

—Per cert, com vos dieu?

—Soc Diana —respon la morena.

—Alicia. I tu? —pregunte.

—Emily. D'on sou?

—Situació complicada. Vaig nàixer en Suècia, però he viscut en diversos països. Fa uns mesos queestic en Madrid i tant de bo que no m'haja de moure més —conta Diana, la morena.

[...]

—Jo soc catalana. Ahir ho vaig deixar amb el meu xic, amb qui feia cinc anys que tenia una relació, i ací estic, vivint en Madrid. El meu dolor, en canvi, ix fàcilment. Serà el tequila, les cerveses, el vi, aquell rom... o era *whisky*?

—Nena, què dius? Què ha passat? Puc preguntar? —diu la versió desbocada d'Emily.

—Clar, preguntar pots. Una altra cosa és que vulgues escoltar el sermó que soltaré.

Riuen.

—Vinga. Agafe roses —solta Diana.

—Sabeu quan de sobte vos adoneu que la vostra vida està sumida en una rutina més predictable, avorrida i estable? Feia cinc anys que estava amb Diego, un xic molt guapet, el típic que presentaries a la teua família com una joia cedida per l'univers.

Ambdues asseten amb el cap. Continue amb el meu discurs.

—Teníem un somni conjunt increïble: fer la volta al món junts. Ell és fotògraf i jo, escriptora. Era ideal, collons. Els dos treballant per a revistes, escrivint un llibre, pot ser. Era el nostre somni des que ens vàrem conèixer, però ho hem anat deixant passar i passar fins que s'ha convertit en res.

M'escolten atentes. Callades.

—I no ho sé... l'altre dia estàvem follant i no m'excitava, al contrari. Una altra vegada oberta de cames, complint amb el que s'espera d'una relació. A mi m'agrada follar, però era tot tan previsible... Era sempre el mateix una vegada darrere l'altra.

Una. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra vegada.

[...]

—Açò és molt depriment, xiques. Perdoneu —em disculpe.

—Què dius, nena? Jo fa poc que estic en Madrid, però et puc presentar a gent per a eixir. En esta ciutat mai estàs sola —diu Emily.

—Jo tinc els meus companys d'universitat i poc més.

—Gràcies. —Somric.

—Veus? No estàs sola. A més, el millor d'estar soltera és que podràs «zorrear» al màxim —afegeix Emily.

—«Zorrear»? —pregunte.

—Sí, tia! Conèixer a un tio una nit, ballar amb ell, morrejar-te amb ell enmig de la discoteca... ja saps.

—Fa tant de temps que no faig això... no recorde ni com es feia —dic.

—Doncs jo soc una professional.

No sé ni quina hora és. Si s'ha fet de dia o si la nit encara tapa la ciutat. Estic còmoda, malgrat l'olor de pixum i el terra apegalós. Són elles, ho fan fàcil. I puc oblidar, a la fi. Intente alçar-me. Diana m'ajuda. Em neteja el vestit i em porta a la pica. Em llave les mans.

[...]

—Espereu, doneu-me els vostres números de telèfon i faig un grup, què vos sembla?

—Apunta.

Emily agafa el seu mòbil. Jo agafe el meu. Collons, les sis. La música para. Eixim del lavabo. Les llums estan enceses i la sala, plena de zombis. La gent mira al seu voltant. Sí, eixe és el moment en què descobreixen amb qui s'estaven besant. I fugen. Lluny.

Carolina no està. Jorge tampoc. Sent cert alleujament.

Almenys en la meua ment. La meua figa es cabreja un poc. Normal. Però després pense en eixe verb. «Zorrear». Potser prompte.

Eixim al carrer. Ens acomiadem amb una abraçada.

—Ens veiem prompte! —crida Emily.

—Ha sigut un plaer, xiques. Que bé. —Somriu Diana.

Puge a un taxi i llig la direcció de la meua nova llar que tinc apuntada en una nota. T'acostumaràs.

Òbric la porta de casa amb certa dificultat. Pense en els veïns. I en la ressaca de demà. Deixe la bossa de mà tirada al sofà. Em desmaquille i em raspalle les dents amb un automatisme sorprenent. Em lleve el vestit pixat i vomitat. Hauria de dutxar-me, però... bah! Agafe el mòbil. Tinc molts missatges de WhatsApp. Emily acaba de crear el grup. Llig el nom: «ZORRAS».

4.3. Traducció al català oriental

VII

Aquella nit

Són les onze. Quantes hores he dormit? Espera. On soc? Ah, ja. Madrid.

Miro el mòbil. Res. És lògic. Em llevo, pixo i prenc una dutxa ràpida. La meua llar. Així és. Em poso uns texans i una dessuadora i agafo les claus. Marxo. Hui esmorzaré en tu.

El barri és preciós. Carrers estrets, gent a totes hores. El ritme frenètic d'una gran ciutat. Sento ansietat, el segons passen molt ràpidament. Hi ha una cafeteria a prop, entro a esmorzar. Un cafè i unes torrades de pa amb tomàquet. Crec que en aquests moments la meva terra plora.

[...]

El dia passa. Torno a casa en metro. Les parelles s'abracen a l'andana i tu que ja no hi ets.

Desfaig la maleta i ordeno la roba a l'armari. Me'n sobra la meitat. Són les vuit. Entro corrents a la dutxa, canto fort. Em poso el vestit i m'eixugo els cabells, llargs i llisos. Em maquillo aquests ulls verds en els quals et submergies i que solien sostenir la teva caiguda.

Sona l'intercomunicador, la Carolina.

—Nenaaa.

—M'abraça amb força. Continuo necessitant-te.

—Carall, estàs per a sucra-hi pa. I aquest vestit?

—Me l'ha regalat Madrid.

[...]

La Carolina ha reservat taula a un restaurant vegetarià del centre. Sopem amb vi blanc. Parlem del futur, del seu viatge a Àfrica, del noi que li menja el cony molt bé i del seu gat, que va saltar per la finestra. Mira el mòbil, somriu amb freqüència.

[...]

Paga la Carolina després de barallar-nos pel compte. El primer bar. Bevem un parell de mitjanes. Aquí les anomenen «tercio». Música comercial. En demanem dues més. Marxem. Entrem en altre local. Mateixa rutina, mateixa necessitat: la d'oblidar. A la Carolina se li tanquen els ulls. Jo m'entrebanco sovint. Però el present vibra aquí i uns nois ens conviden a un xopet de tequila amb llimona i sal. Parlo amb un d'ells. Veig la Carolina, al seu darrere, gesticulant com si es mengés una titola invisible. Ballo amb el Jorge, un enginyer informàtic de Salamanca que té els ulls negres i cabells obscurs. Em frega la cintura. Que estrany és això.

Un altre xopet. Llimona i sal.

Udolo quan posen aquella cançó de Beyoncé que tant m'al·lucina. Saltem tots junts, encara que la Carolina ja no hi és. La veig morrejant-se amb un noi. Sí, és l'Alejandro. Miro el Jorge. Serà aquesta nit? Amb ell? La veritat és que m'atrau prou, no m'importaria. Deixa't dur, Alicia.

[...]

Em marejo. Molt. Coi, tinc ganes de vomitar.

Entro al vàter empenyent les masses que s'interposen pel camí. Espero arribar-hi a temps. Passo per davant d'un mirall ple de gent. Em sorprenç de com de poc dura aquesta màscara de pestanyes. Semblo un os panda. Alicia, vomitar. Ah, sí, és veritat. Els lavabos estan ocupats i jo amb aquesta necessitat, la d'expulsar. Hi ha una porta entreoberta. L'obro de bat a bat. Però què? Trobo una noia pixant i altra sostenint-li els pits. No entenc res.

[...]

—Ei, et trobes bé?

Les empenyo i entro a vomitar. Una d'elles, no sé quina, em subjecta els cabells. L'altra roman a la porta espantant els tafaners que es paren a mirar.

[...]

—Estàs millor? —em diu la rossa.

—Has tret la vida sencera per la boca, amiga —comenta la morena.

No puc parlar. La llengua em pesa. Faig un esforç.

—*Ssshí*, estic millor. Disculpeu-me, eh, que *eshtabéu* vosaltres...

—Què!?! —criden.

Es miren i fan una rialla.

—No. És que m'he de llevar la granota per a poder pixar i porto tapamugrons i amb la suor se m'escorren, per aquest motiu li he demanat el favor a aquesta noia tan amable —explica la morena.

—Sí, el favor de sostenir-li els pits perquè els tapamugrons no li caiguessin —crida la rossa.

[...]

—Per cert, com us dieu? —diu la rossa.

—Soc la Diana —respon la morena.

—L'Alicia. I tu? —pregunto.

—L'Emily. D'on sou?

—Situació complicada. Vaig néixer a Suècia, però he viscut a diversos països. Fa uns mesos que soc a Madrid i tant de bo no m'hagi de moure més —conta la Diana, la morena.

[...]

—Jo soc catalana. Ahir ho vaig deixar amb el meu xicot, amb qui feia cinc anys que tenia una relació, i aquí soc, vivint a Madrid.

El meu dolor, en canvi, surt fàcilment. Serà el tequila, les cerveses, el vi, aquell rom... o era *whisky*?

—Nena, què dius? Què ha passat? Puc preguntar? —diu la versió desbocada de l'Emily.

—És clar, pots preguntar. Una altra cosa és que vulguis escoltar el sermó que deixaré anar.

Riuen.

—Vinga. Agafo roses —solta la Diana.

—Sabeu quan de sobte us adoneu que la vostra vida està sumida en una rutina més predictable, avorrida i estable? Feia cinc anys que sortia amb Diego, un noi molt maco, el típic que presentaries a la teva família com una joia cedida per l'univers.

Ambdues assenten amb el cap. Continuo amb el meu discurs.

—Teníem un somni conjunt increïble: fer la volta al món junts. Ell és fotògraf i jo, escriptora. Era ideal, cony. Els dos treballant per a revistes, escrivint un llibre, pot ser. Era el nostre somni des que ens vam conèixer, però ho hem anat deixant passar i passar fins que s'ha convertit en res.

M'escolten atentament. Callades.

—I no ho sé... l'altre dia estàvem follant i no m'excitava, al contrari. Una altra vegada oberta de cames, complint amb el que s'espera d'una relació. A mi m'agrada follar, però era tot tan previsible... Era sempre el mateix una vegada darrere l'altra.

Una. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra vegada.

[...]

—Això és molt depriment, noies. Perdoneu —em disculpo.

—Què dius, nena? Jo fa poc que soc a Madrid, però et puc presentar gent per sortir. En aquesta ciutat mai estàs sola —diu l'Emily.

—Jo tinc els meus companys de la universitat i poc més.

—Gràcies. —Somric.

—Veus? No estàs sola. A més, el punt positiu d'estar soltera és que podràs «zorrear» al màxim —afegeix l'Emily.

—«Zorrear»? —pregunto.

—Sí, nena! Conèixer un noi una nit, ballar amb ell, morrejar-te amb ell enmig de la discoteca... ja en saps.

—Fa tant de temps que no ho faig... no recordo ni com es feia —dic.

—Doncs jo soc una professional.

No sé ni quina hora és. Si ja clareja o si la nit encara tapa la ciutat. Estic còmoda, malgrat l'olor d'orina i el terra enganxós. Són elles, ho fan fàcil. I puc oblidar, a la fi. Intento alçar-me. La Diana m'ajuda. Em neteja el vestit i em porta a la pica. Em llavo les mans.

[...]

—Espereu, doneu-me els vostres números de telèfon i faig un grup, què us sembla?

—Apunta.

L'Emily agafa el seu mòbil. Jo agafo el meu. No fotis! Les sis. La música para. Sortim del lavabo. Les llums estan enceses i la sala, plena de zombis. La gent mira al seu voltant. Sí, aquest és el moment en què descobreixen amb qui s'estaven besant. I fugen. Lluny.

La Carolina no està. El Jorge tampoc. Sento cert alleujament.

Almenys en la meva ment. El meu cony s'enfada una mica. Normal. Però després penso en aquell verb. «Zorrear». Potser aviat.

Sortim al carrer. Ens acomiadem amb una abraçada.

—Ens veiem aviat! —crida l'Emily.

—Ha sigut un plaer, noies. Que bé. —Somriu la Diana.

Pujo a un taxi i llegeixo la direcció de la meva nova llar que porto apuntada en una nota. T'acostumaràs.

Obro la porta de casa amb certa dificultat. Penso en els veïns. I en la ressaca de demà. Deixo la bossa de mà tirada al sofà. Em desmaquillo i em rento les dents amb un automatisme sorprenent. Em llevo el

vestit pixat i vomitat. Hauria de dutxar-me, però... bah! Agafo el mòbil. Tinc molts missatges de WhatsApp. Emily acaba de crear el grup. Llegeixo el nom: «ZORRAS».

4.4. Anàlisi de les tècniques i els problemes de traducció

En aquest apartat, analitzaré els problemes de traducció que he trobat a l'hora de traduir els fragments seleccionats segons la classificació d'Hurtado (2011, pàg. 288), inclosa en l'apartat 3.5 d'aquest treball. A més, per a cadascun d'aquests, explicaré les tècniques de traducció, segons Hurtado (2011, pàg. 257), incloses en l'apartat 3.4 d'aquest treball, que he utilitzat per a solucionar-los. Cal tenir en compte que trobarem els mateixos problemes de traducció per a les dos variats del català, ja que es tracta de la mateixa llengua.

Pel que fa als **problemes lingüístics**, he tingut diverses dificultats a l'hora de traduir, perquè el TO és un text amb un registre molt familiar, que utilitza vulgarismes i que tracta temes sexuals sobre els quals no estem acostumats a llegir i dels quals existeix poca documentació. En l'explicació de cadascun dels problemes, he afegit la tècnica emprada per traduir-los.

Les **dificultats lèxiques** específiques dins de l'àmbit de la sexualitat i l'erotisme han sigut les següents:

ES	CA occidental	CA oriental	Explicació
Mear	Pixar	Pixar	He tingut dificultats a l'hora de traduir aquest verb pel que fa al registre, ja que tant en la variant oriental com en l'occidental són vàlides ambdues solucions (pixar i orinar), però «pixar» és més vulgar que «orinar». Finalment, he optat per mantenir el registre col·loquial i utilitzar el verb «pixar». He utilitzat la traducció literal.
Coño	Figa	Cony	El més difícil de traduir aquesta paraula ha sigut trobar l'equilibri perfecte del registre perquè coincidisca amb el del TO. He optat per utilitzar «figa» en català occidental perquè és la manera més natural que hi ha en el registre col·loquial per a referir-se a «conyo» i «cony» en català oriental pel mateix motiu, sona natural i és la paraula que se sol gastar. He utilitzat la traducció literal.

Polla	Piu	Titola	<p>Aquest és un clar exemple de diglòssia, ja que la paraula «polla» en castellà s'utilitza molt per la gent catalanoparlant i suposa un problema trobar una traducció en català que no quede artificial. Les meues solucions han sigut «piu» en occidental i «titola» en oriental.</p> <p>He utilitzat la traducció literal.</p>
Liarse	Morrejar-se	Morrejar-se	<p>En aquest cas, el problema ha sigut que el terme «liarse con alguien» del castellà s'utilitza de manera incorrecta en el català. A més, aquest verb no està acceptat ni en castellà ni en català. La meua solució ha sigut gastar el verb «morrejar-se», un verb que fa referència a la mateixa opció i que sí que està acceptat.</p> <p>He utilitzat l'adaptació.</p>
Poner	Atraure	Atraure	<p>Amb el verb «poner» ens trobem amb exactament el mateix problema que amb el verb «liarse»: no està acceptat ni en castellà ni en català, i s'utilitza en ambdues llengües incorrectament. He optat pel verb «atraure».</p> <p>He utilitzat l'adaptació.</p>
Tetas	Mamelles	Pits	<p>La paraula «tetas» és un dels problemes de traducció del vocabulari sexual de parts del cos que he trobat, sobretot pel que fa al registre si tenim en compte les qüestions dialectals. La meua solució ha sigut utilitzar «mamelles» en valencià i «pits» en català oriental.</p> <p>He utilitzat la traducció literal.</p>
Polvo	Sempre el mateix	Sempre el mateix	<p>Traduir «polvo» m'ha suposat un problema, perquè encara que estiga acceptada en castellà, no està acceptada en català, malgrat l'ús</p>

			<p>habitual que se'n fa d'aquesta paraula.</p> <p>He optat per suprimir aquesta paraula i fer referència a l'acte sexual d'una altra manera amb una transposició.</p>
«Zorrear»	«Zorrear»	«Zorrear»	<p>Aquest ha sigut el meu major problema de traducció en tot el treball. És una paraula molt important, que dona nom al llibre i que forma la trama de la història amb les seues variants («zorras»).</p> <p>La meua decisió final ha sigut utilitzar aquest terme com a préstec i utilitzar la paraula en l'original (en castellà).</p>

Lèxic general

ES	CA occidental	CA oriental	Explicació
Joder	Collons/ Fotre	Carall/ Coi/ Collons/ No fotis	<p>La paraula «joder» en registre col·loquial és un altre exemple de lèxic que s'utilitza en el català i que no està acceptat. En canvi, sí que podem trobar en català paraules i expressions col·loquials que s'utilitzen en les mateixes situacions.</p> <p>He utilitzat l'adaptació.</p>
Garito	Local	Local	<p>Una vegada més, ens trobem amb el problema de traducció d'una paraula en castellà que s'utilitza de manera incorrecta en català.</p> <p>He utilitzat la modulació.</p>
Chupito	Colpet	Xopet	<p>El problema de traducció que he tingut en aquesta paraula ha sigut que en cada zona geogràfica catalanoparlant la paraula «chupito» es diu d'una manera diferent.</p>

			Finalment he optat per aquestes dues opcions. He utilitzat la traducció literal.
Tipo	Xic	Noi	Ací també he gastat l'adaptació, ja que «tipo» fa referència a persona i en català no hi ha cap paraula que tinga el mateix significat. He utilitzat l'adaptació.
<i>Voyeurs</i>	Dotors	Tafaners	En aquest cas, la paraula en el TO és un préstec del francès i pel seu significat en el text que pot diferir de l'original (el <i>voyeur</i> gaudeix de veure altres persones tenint relacions íntimes, i en el text simplement volen dotorejar el que fa la xica al bany). He decidit no utilitzar el préstec i utilitzar la modulació.
Pezoneras	Tapamugrons	Tapamugrons	Aquest problema de traducció ha sigut un dels més difícils del meu treball, perquè no he trobat massa documentació per a aquesta paraula en català que faça referència a l'objecte del qual es parla i, a més, és un objecte que s'utilitza des de fa poc de temps. He utilitzat l'adaptació.
Whisky	<i>Whisky</i>	<i>Whisky</i>	En aquest cas, el problema de traducció ha sigut que en castellà el préstec « <i>whisky</i> » té una adaptació fonètica acceptada («güisqui»), però el català no. La meua solució ha sigut utilitzar el préstec.
Chapa	Sermó	Sermó	He hagut de gastar la modulació per a aquest problema de traducció perquè la paraula «chapa» és de registre col·loquial i no està acceptada en castellà. Una vegada més, és

			una paraula que s'utilitza en català de manera incorrecta.
Monísimo	Guapet	Maco	Per a aquest problema de traducció he optat per una adaptació a la llengua meta, en català oriental he mantingut el diminutiu mentre que en català occidental he trobat l'adjectiu que representa el mateix. El problema ací és que l'adjectiu «mono» del castellà no existeix en català i, a més, en català occidental s'utilitza de manera incorrecta.
Mapache	Os panda	Os panda	En aquest cas he gastat la modulació «os panda». La traducció literal de «mapache» al català és «os rentador» i potser no s'entendria la referència en aquest context, on vol dir que se li ha escampat el maquillatge pels ulls.
Cutre	Cutre	Tronat	Per a la paraula «cutre», he optat per dos tècniques diferents en cada variant dialectal. En català occidental, la traducció literal ha sigut possible, ja que l'adjectiu «cutre» està acceptat, però, com que en català oriental no està acceptat, he hagut d'utilitzar la modulació.

Gramaticals

ES	CA occidental	CA oriental	Explicació
Invitando	Conviden	Conviden	El gerundi de l'original no es pot traduir al català perquè és incorrecte. He utilitzat la modulació i he canviat el temps verbal perquè la meua traducció siga correcta.
Tía	Tia, xica	Tia, noia, nena	La paraula «tía» en castellà té un registre molt col·loquial i s'utilitza igualment en

			<p>català. El problema és que en català occidental està acceptada i en català oriental no. A més, en català occidental es recomana utilitzar altres termes abans, però en el context del TO és la paraula que millor queda.</p> <p>Per tant, he utilitzat la traducció literal en altres ocasions i en altres he utilitzat la modulació o adaptació.</p>
Algo	Alguna cosa	Alguna cosa	<p>El mot «algo» del castellà és molt comú en la parla quotidiana del català, però és incorrecte. Una de les formes correctes és la que jo he utilitzat: «alguna cosa».</p> <p>He utilitzat la modulació.</p>

Fraseologia

La fraseologia m'ha suposat molts problemes de traducció pel to col·loquial i vulgar que té el TO. Hi ha moltes expressions del castellà que no tenen un equivalent al català i d'altres que s'utilitzen en català incorrectament. Per això, he utilitzat diferents tècniques de traducció en cada cas per traduir la fraseologia.

ES	CA occidental	CA oriental	Explicació
Estás buenísima	Estàs per a sucra-hi pa	Estàs per a sucra-hi pa	Modulació.
De par en par	De bat a bat	De bat a bat	Adaptació.
Perdonad, eh, que estabáis ahí en pleno...	Disculpeu-me, eh, que <i>eshtabéu</i> ahí a punt de...	Disculpeu-me, eh, que <i>eshtabéu</i> vosaltres...	Aquesta és l'opció que més es diferencia de l'original. Com que no existeix cap expressió pareguda en català, he optat per canviar per complet l'expressió en ambdues versions mitjançant la modulació i la transposició.

Coño	Collons	Cony	En català oriental traducció literal, i en català occidental adaptació.
------	---------	------	---

Problemes textuais

En aquest apartat mostre els problemes de puntuació, on he utilitzat la modulació en tots els casos, ja que he modificat alguns signes de puntuació del text original.

ES	CA occidental	CA oriental	Explicació
Qué dices, tía.	Què dius, nena?	Què dius, nena?	En aquest cas he volgut canviar el punt final per un signe d'interrogació perquè el to de la frase és interrogatiu.
¡¿Ves?!	Veus?	Veus?	Encara que en català està acceptat l'ús del signe d'exclamació i interrogació junts, en aquest cas he considerat oportú deixar només el d'interrogació, ja que predomina el sentit interrogatiu.
Pero qué...	Però què?	Però què?	En aquest cas he introduït el signe d'interrogació pel mateix motiu, l'expressió en l'original té un sentit de dubte i de no entendre la situació.
Bah.	Bah!	Bah!	Aquesta expressió en català està documentada i és més comú amb un signe d'exclamació al final. Per això, he modificat el punt final de l'original.

Connectors

ES	CA occidental	CA oriental	Explicació
un ingeniero informático de Salamanca con ojos negros y pelo	Un enginyer informàtic de Salamanca que té els ulls negres i el monyo	Un enginyer informàtic de Salamanca que té els ulls negres i els	He gastat la transposició per canviar el connector «con» per «que té», perquè considere que queda més natural en la llengua

oscuro	fosc	cabells foscos	meta.
--------	------	----------------	-------

Dialectal

ES	CA occidental	CA oriental	Explicació
<i>Ssshí</i> <i>Estabáis</i>	<i>Ssshí</i> <i>Eshtabéu</i>	<i>Ssshí</i> <i>Eshtabéu</i>	En aquest cas, al TO es fa servir un llenguatge específic per a representar que el personatge que ho diu va borrarxo. Com que és un llenguatge inventat, he optat per reproduir-lo exactament igual en la meua traducció mitjançant la traducció literal.

Problemes extralingüístics

ES	CA occidental	CA oriental	Explicació
«pantumaca»	pa amb tomaca	pa amb tomàquet	El pa amb tomaca és un menjar molt típic als territoris catalanoparlants, que apareix al TO com a referent cultural. L'autora ha optat per referenciar aquest menjar entre parèntesis i tot junt, però com que la meua traducció és a la cultura d'on prové el referent cultural, he utilitzat el terme original de la cultura meta. Per a fer açò, he utilitzat la transposició.
Bebemos un par de tercios. Aquí lo llaman así, «tercio».	Bevem un parell de cerveses. Ací diuen «tercio».	Bevem un parell de mitjanes. Ací diuen «tercio».	Aquest problema de traducció ha sigut interessant, perquè fa referència a la cultura meta de la meua traducció, per tant, gràcies a la transposició que he gastat, he aconseguit mantenir el significat en ambdues versions.

Com a reflexió final sobre l'anàlisi dels problemes de traducció, cal afegir que els problemes de traducció que he tingut en l'apartat de lèxic sexual i vulgar defineixen i exemplifiquen clarament la diglòssia que pateix el català. Els termes «zorra», «polvo», «poner» o «liarse», així com la majoria dels que he comentat a les taules, són termes que s'utilitzen de manera incorrecta en el català. Bevem de les fonts del castellà i no tenim una normativitat pel que fa a aquest tipus de llenguatge. A més, si afegim que aquest llenguatge és col·loquial i sovint tabú, trobem que, a causa de la diglòssia, hem de recórrer a aquests termes en castellà.

D'altra banda, gràcies a aquesta classificació, he parat atenció al llenguatge vulgar i col·loquial en català que consumisc diàriament a les xarxes socials i he comprovat la realitat lingüística del català. S'utilitzen molts castellanismes i molts vulgarismes que no estan acceptats. Açò suposa un problema, perquè en la meua traducció he de seguir una normativitat i trobar solucions que no són les que es gastarien naturalment (de manera incorrecta).

4.5. Anàlisi i comparació dialectal

En aquest apartat duré a terme l'anàlisi i la comparació dialectal dels trets característics i les diferències lingüístiques que he trobat entre el català oriental i el català occidental.

Cada característica dialectal correspon a un color diferent, ja que a l'Annex 1 d'aquest treball hi ha una taula amb tres columnes, amb el TO i les dues traduccions, on estan identificats amb els colors corresponents tots els exemples de cada característica. Per qüestions d'espai, en la taula següent només n'he afegit algunes.

Característica dialectal	CA occidental	CA oriental	Explicació
Diferències verbals	Mire, pixe, sent, torne, ordene, entre... Menjara, caigueren. Vulgues. Vàrem.	Miro, pixo, sento, torno, ordeno, entro... Mengés, caiguessin. Vulguis, fotis. Vam.	<p>La primera persona del singular canvia la vocal final. Depenent de la terminació verbal, en català occidental els verbs acaben sense vocal «sent» en <i>-ig</i> «l·lig» o en <i>-e</i> «pense» i en català oriental els verbs acaben en <i>-o</i> «sento» o en <i>-eixo</i> «llegeixo».</p> <p>D'altra banda, també canvia la desinència en el pretèrit imperfet del subjuntiu. En català occidental es conjuga amb la desinència <i>-ar</i> o <i>-er</i>, en català oriental es conjuga amb la desinència <i>-es</i>. (En català oriental: «mengés, mengessis, mengés, mengéssim, mengéssiu, mengessin» En català occidental: «menjara, menjares, menjara, menjàrem, menjàreu, menjaren».</p> <p>El present del subjuntiu també canvia la seua desinència en la tercera persona depenent de si es</p>

			<p>tracta de la variant oriental o occidental. En occidental acaba amb la <i>-e</i> (que tu «vullgues», que ells «vullguen») mentre que en oriental acaba amb la <i>-i</i> (que tu «vulguis», que ells «vulguin»).</p> <p>Les dues formes auxiliars del perfet perifràstic «vam» i «vàrem» són correctes en ambdues variants, encara que cal destacar que en català oriental és comú utilitzar la forma «vam» i en català occidental és comú utilitzar la forma «vàrem».</p>
Diferències lèxiques	<p>Desdejunar</p> <p>Xic, xica</p> <p>Guapo</p> <p>Espill</p> <p>Apegalós</p> <p>Mamelles</p> <p>Entropessar</p> <p>Estar</p> <p>Prenc una dutxa</p> <p>Alçar-se</p>	<p>Esmorzar</p> <p>Noi, noia</p> <p>Maco</p> <p>Mirall</p> <p>Enganxós</p> <p>Pits</p> <p>Entrebancar-se</p> <p>Ser-hi</p> <p>Em faig una dutxa</p> <p>Llevar-se</p>	<p>Pel que fa al lèxic, encara que ambdós variants dialectals accepten la major part del lèxic que he utilitzat en les dues traduccions, hi ha termes que són més comuns en una varietat que en altra i és per això que en cada traducció he gastat una paraula diferent per al terme en el TO.</p> <p>A part, hi ha paraules que són diferents depenent de la varietat dialectal en què ens trobem i que la caracteritzen (geosinònims). («xic»/noi», «xica/«noia», «espill/«mirall», «alçar-se/«aixecar-se»).</p>
Preposicions de lloc	En	A	L'ús de les preposicions <i>en</i> i <i>a</i> s'utilitzen d'igual manera en català oriental i occidental,

			encara que en català oriental és menys comú que s'utilitzi <i>en</i> que en català occidental. Per això, hi ha vegades que, quan l'occidental gasta <i>en</i> , en oriental trobem <i>a</i> .
Article definit	Alicia, Carolina, Emily, Alejandro, Diana, Jorge...	L'Alicia, la carolina, l'Emily, l'Alejandro, la Diana, el Jorge...	En català oriental, a diferència del català occidental, els noms propis de persona en singular van precedits de l'article definit.
Pronoms Demonstratius	Açò, això, allò Este, eixe, aquell	Això, allò Aquest, aquell	El català occidental té tres graus de proximitat o llunyania, mentre que el català oriental només en té dos. A més, en els determinants, en la forma occidental podem gastar <i>este</i> enfront del <i>aquest</i> que s'utilitza en la variant oriental.
Pronoms possessius	Meua, teua.	Meva, teva.	En català oriental, s'utilitzen les formes amb <i>v</i> (meva, meves, teva, teves, seva, seves). Mentre que en català occidental s'utilitzen les formes amb <i>u</i> (meua, meues, teua, teues, seua, seues).
Pronoms reflexius	Vos dieu, vos anomeneu...	Us dieu, us anomeneu, us sembla...	En català oriental es fa servir la forma pronominal reduïda <i>us</i> i en català occidental es fa servir <i>vos</i> .
Adverbis de lloc	Ací, ahí, allí	Aquí, allí/allà	Els adverbis de lloc en català occidental també tenen tres graus mentre que el català oriental només en té dos. A més l'adverbi <i>ací</i> de l'occidental canvia a <i>aquí</i>

			a l'oriental.
Fraseologia	Collons Fotre	Carall/no fotis Coi	Pel que fa a la fraseologia, depenent del lloc geogràfic en què ens trobem s'utilitzen unes expressions o altres. Per això trobem diferències en ambdues variants del català.
Accent agut i greu	Conéixer	Conèixer	El català occidental accentua amb accent agut (é) les <i>e</i> tòniques, mentre que la variant oriental les accentua amb accent greu (è).

Gràcies a aquesta taula amb l'anàlisi que compara la versió traduïda del català oriental i la de l'occidental, soc més conscient de la realitat lingüística de la llengua catalana. Encara que siga capaç d'escriure en una variant que no és la meua (català oriental) i que la considere igualment la meua llengua, el fet que la meua realitat lingüística es base en la variant occidental determina el vocabulari i les expressions que utilitze de manera natural. Allò que vull transmetre mitjançant aquesta taula és que és innegable que existeixen moltes diferències dialectals entre les dues variants (i si tenim en compte la variant balear, en sumem més encara), però hem de tindre clar que aquestes diferències enriqueixen la llengua i que no existeix una única manera de parlar o escriure el català i totes les variants són igual de vàlides i correctes. Si de veritat volem conèixer la nostra llengua, hem d'anar més enllà de la nostra realitat lingüística i conèixer la d'altres catalanoparlants.

5. Conclusió

El balanç general d'aquest TFG és molt positiu, pel treball realitzat i per haver assolit tots els objectius que em vaig marcar al principi d'aquest. He traduït una especialitat que no he cursat en quart i estic molt contenta amb el resultat obtingut. He treballat com si es tractara d'un encàrrec real, baix la pressió del temps i de la responsabilitat amb gran eficiència, senyal que indica que he millorat durant els darrers quatre anys que estic en la Universitat Jaume I i que soc capaç d'assumir un encàrrec real.

D'altra banda, puc afirmar que he après moltíssim i el treball m'ha permès documentar-me en profunditat sobre tots els temes que tracte en el TFG (narrativa, literatura eròtica, diglòssia, sociologia, traducció, traductologia...), amb la magnífica experiència d'haver tingut el plaer de consultar dubtes i aprendre d'una professional que es dedica a la traducció eròtica (Scheherezade Surià). Ara, considere que, si m'haguera de tornar a enfrontar a la traducció d'un text d'aquest gènere o amb un registre informal, em trobaria bastant còmoda gràcies a tota la documentació que he fet per poder traduir fragments del llibre de *Zorras*.

En aquest sentit, he gaudit enormement llegint i aprenent sobre molts aspectes de la llengua catalana (sociolingüística, gramàtica, lèxic, diglòssia, història...) i sé que soc capaç de traduir al català oriental d'igual manera que ho faig al català occidental, que és la meua variant materna.

Si parle de l'anàlisi dels problemes de traducció i de les tècniques utilitzades per a solucionar-los, puc dir que ha sigut un procediment que m'ha ajudat a millorar la meua traducció i a reflexionar durant el procés traductor. Analitzar els problemes de traducció m'ha servit per a avaluar el grau de dificultat i el tipus de problemes als quals m'he enfrontat i pensar quin tipus de solució he necessitat. Les tècniques de traducció m'han servit per a trobar solucions (i que foren les solucions més adients) segons el tipus de problemes als quals m'he enfrontat.

Si he trobat a faltar alguna cosa, és no haver pogut traduir tot el fragment que volia degut a la restricció de paraules del treball, i pel mateix motiu, he hagut de descartar la traducció a la variant balear. Malgrat això, aquest punt negatiu es converteix en positiu i em serveix com a repte per traduir tot el llibre sencer en un futur o incloure la variant balear al meu anàlisi dialectal.

6. Bibliografia

- Acadèmia Valenciana de la Llengua. (2021). *Diccionari Normatiu de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua*. Recuperado el 9 de mayo de 2023, de <https://www.avl.gva.es/dnv/>.
- Domènech Bagaria, O. (2012). *Traduir del castellà al català: més enllà de la intercomprensió*. Editorial UOC.
- Ferguson, C. A. (1959). Diglossia. *Word*, 15, 325-340. <https://doi.org/10.1080/00437956.1959.11659702>
- Fishman. (1967). *Bilingualism With and Without Diglossia; Diglossia With and Without Bilingualism*. *Journal of Social Issues*, 23(2), 29–38. <https://doi.org/10.1111/j.1540-4560.1967.tb00573.x>
- García de Toro. (2009). *La Traducción entre lenguas en contacto : catalán y español*. Peter Lang.
- García Izquierdo, I. (2022). *Género textual y traducción*. Zenodo. <https://doi.org/10.5281/zenodo.6366979>
- García Mouton. (1994). *Lenguas y dialectos de España*. Arco/Libros.
- Hurtado Albir. (1999). *Enseñar a traducir : metodología en la formación de traductores e intérpretes*. Edelsa.
- Hurtado Albir. (2011). *Traducción y traductología : introducción a la traductología* (5a ed. rev.). Cátedra.
- Llorente, M. E. (2013). *Erotismo y pornografía: revisión de enfoques y aproximaciones al concepto de erotismo y de literatura erótica*. *Anuario De Letras. Lingüística Y Filología*, 40, 359-375. <https://doi.org/10.19130/iifl.adel.40.0.2002.16>
- Marco Borillo, J. (2002). *El fil d'Ariadna: anàlisi estilística i traducció literària*. EUMO.
- Marfany. (2001). *La Llengua maltractada : el castellà i el català a Catalunya del segle XVI al segle XIX* (1a ed.). Empúries.
- Nord, C. (2013). *Texto base - Texto meta: un modelo funcional de análisis pretraslativo*. Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions. <https://elibro.net/es/ereader/uji/42342?page=82>
- Real Academia Española. (2021). *Diccionario de la lengua española*. Recuperado el 9 de mayo de 2023, de <https://dle.rae.es/>.
- Turell, M. T. (2007). *El plurilingüismo en España*. Documenta Universitaria. Recuperado de <https://elibro.net/es/lc/uji/titulos/115389>

Annex 1

Traducció dels capítol a les dues variants del català en format de columnes enfrontades amb el TO.

ES	CA occidental	CA oriental
VII	VII	VII
Aquella noche	Aquella nit	Aquella nit
<p>Son las once. ¿Cuántas horas he dormido? Espera. ¿Dónde estoy? Ah, ya. Madrid.</p> <p>Miro el móvil. Nada. Es lógico. Me levanto, meo y me doy una ducha rápida. Mi hogar. Así es. Me pongo unos tejanos y una sudadera y cojo las llaves. Me voy. Hoy desayunaré en ti.</p> <p>El barrio es precioso. Calles estrechas, gente a todas horas. El ritmo frenético de una gran ciudad. Siento ansiedad, los segundos pasan muy rápido. Hay una cafetería cerca, entro a desayunar. Un café y unas tostadas «pantumaca». Creo que en estos momentos mi tierra llora.</p> <p>[...]</p> <p>Se pasa el día. Vuelvo en metro a mi hogar. Las parejas se abrazan en el andén y tú que ya no estás.</p> <p>Deshago la maleta y ordeno mi ropa en el armario. Me sobra la mitad del espacio. Son las ocho.</p>	<p>Són les onze. Quantes hores he dormit? Espera. On estic? Ah, ja. Madrid.</p> <p>Mire el mòbil. Res. És lògic. M'alce, pixe i em pegue una dutxa ràpida. La meua llar. Així és. Em pose uns vaquers i una dessuadora i agafe les claus. Me'n vaig. Hui desdejunaré en tu.</p> <p>El barri és preciós. Carrers estrets, gent a totes hores. El ritme frenètic d'una gran ciutat. Sent ansietat, els segons passen molt ràpidament. Hi ha una cafeteria prop, entre a desdejuna. Un café i unes torrades de pa amb tomaca. Crec que en estos moments la meua terra plora.</p> <p>[...]</p> <p>El dia passa. Torne a casa en metro. Les parelles s'abracen en l'andana i tu que ja no mamelle.</p> <p>Desfaig la maleta i ordene la roba en l'armari. Me'n sobra la</p>	<p>Són les onze. Quantes hores he dormit? Espera. On soc? Ah, ja. Madrid.</p> <p>Miro el mòbil. Res. És lògic. Em llevo, pixo i prenc una dutxa ràpida. La meva llar. Així és. Em poso uns texans i una dessuadora i agafo les claus. Marxo. Hui esmorzaré en tu.</p> <p>El barri és preciós. Carrers estrets, gent a totes hores. El ritme frenètic d'una gran ciutat. Sento ansietat, el segons passen molt ràpidament. Hi ha una cafeteria a prop, entro a esmorzar. Un café i unes torrades de pa amb tomàquet. Crec que en aquests moments la meva terra plora.</p> <p>[...]</p> <p>El dia passa. Torno a casa en metro. Les parelles s'abracen a l'andana i tu que ja no hi ets.</p> <p>Desfaig la maleta i ordeno la roba a l'armari. Me'n sobra la meitat. Són les vuit. Entro</p>

<p>Entro corriendo en la ducha, canto fuerte. Me pongo el vestido y seco mi pelo largo y lacio. Me maquillo estos ojos verdes en los que te sumergías y que solían sostener tu caída.</p> <p>Suena el interfono, Carolina.</p> <p>—Tíaaa.</p> <p>Me abraza fuerte. Sigo necesitándote.</p> <p>—Joder, estás buenísima. ¿Y ese vestido?</p> <p>—Me lo ha regalado Madrid.</p> <p>[...]</p> <p>Carolina ha reservado mesa en un restaurante vegetariano del centro. Cenamos con vino blanco. Hablamos del futuro, de su viaje a África, del chico que le come el coño muy bien y de su gato, que saltó por la ventana. Mira el móvil, sonrío con frecuencia.</p> <p>—¿Quién te escribe tanto?</p> <p>—Alejandro.</p> <p>Esos ojos. La sonrisa. El amor.</p> <p>Paga Carolina tras pelearnos por la cuenta. El primer bar. Bebemos un par de tercios. Aquí lo llaman así, «tercio». Música</p>	<p>meitat. Són les huit. Entre corrents en la dutxa, cante fort. Em pose el vestit i m'asseque el monyo, llarg i llis. Em pinte estos ulls verds en els quals et submergies i que solien sostenir la teua caiguda.</p> <p>Sona l'intercomunicador, Carolina.</p> <p>—Nenaaa.</p> <p>M'abraça amb força. Continue necessitant-te.</p> <p>—Collons, estàs per a sucar-hi pa. I eixe vestit?</p> <p>—Me l'ha regalat Madrid.</p> <p>[...]</p> <p>Carolina ha reservat taula en un restaurant vegetarià del centre. Sopem amb vi blanc. Parlem del futur, del seu viatge a Àfrica, del xic que li menja la figa molt bé i del seu gat, que va botar per la finestra. Mira el mòbil, somriu amb freqüència.</p> <p>—Qui t'escriu tant?</p> <p>—Alejandro.</p> <p>Eixos ulls. El somriure. L'amor.</p> <p>Paga Carolina després de barallar-nos pel compte. El primer bar. Bevem un parell de</p>	<p>corrents a la dutxa, canto fort. Em poso el vestit i m'eixugo els cabells, llargs i llisos. Em maquillo aquests ulls verds en els quals et submergies i que solien sostenir la teva caiguda.</p> <p>Sona l'intercomunicador, la Carolina.</p> <p>—Nenaaa.</p> <p>—M'abraça amb força. Continue necessitant-te.</p> <p>—Carall, estàs per a sucar-hi pa. I aquest vestit?</p> <p>—Me l'ha regalat Madrid.</p> <p>[...]</p> <p>La Carolina ha reservat taula a un restaurant vegetarià del centre. Sopem amb vi blanc. Parlem del futur, del seu viatge a Àfrica, del noi que li menja el cony molt bé i del seu gat, que va saltar per la finestra. Mira el mòbil, somriu amb freqüència.</p> <p>—Qui t'escriu tant?</p> <p>—L'Alejandro.</p> <p>Els seus ulls. El somriure. L'amor.</p> <p>Paga la Carolina després de barallar-nos pel compte. El primer bar. Bevem un parell de</p>
---	---	--

comercial. Pedimos dos más. Nos vamos. Entramos en otro garito. Misma rutina, misma necesidad: la de olvidar. A Carolina se le cierran los ojos. Yo me tropiezo a menudo. Pero el presente vibra aquí y unos chicos nos invitan a un chupito de tequila con limón y sal. Hablo con uno de ellos. Veo a Carolina detrás de él gesticulando como si se comiera una polla invisible. Bailo con Jorge, un ingeniero informático de Salamanca con ojos negros y pelo oscuro. Me roza la cintura. Qué raro es esto.

Un chupito más. Limón y sal.

Aúllo cuando ponen esa canción de Beyoncé que tanto me alucina. Saltamos en grupo, aunque Carolina ya no está. La veo liándose con un chico. Sí, es Alejandro. Miro a Jorge. ¿Va a ser esta noche? ¿Con él? La verdad es que me pone bastante, no me importaría. Déjate llevar, Alicia.

[...]

Me mareo. Mucho. Joder, voy a vomitar.

Entro en el baño empujando a las masas que se interponen en mi camino. Espero llegar a tiempo.

cerveces. Ací diuen «tercio». Música comercial. En demanem dues més. Ens n'anem. Entrem en altre local. Mateixa rutina, mateixa necessitat: la d'oblidar. A Carolina se li tanquen els ulls. Jo entropesse sovint. Però el present vibra ací i uns xics ens conviden a un colpet de tequila amb llima i sal. Parle amb un d'ells. Veig Carolina darrere d'ell gesticulant com si es menjara un piu invisible. Balle amb Jorge, un enginyer informàtic de Salamanca que té els ulls negres i el monyo fosc. Em frega la cintura. Que estrany és açò.

Un altre colpet. Llima i sal.

Udole quan posen eixa cançó de Beyoncé que tant m'al·lucina. Botem tots junts, encara que Carolina ja no està. La veig morrejant-se amb un xic. Sí, és Alejandro. Mire Jorge. Serà esta nit? Amb ell? La veritat és que m'atrau prou, no m'importaria. Deixa't dur, Alicia.

[...]

Em marege. Molt. Fotre, tinc ganes de vomitar.

Entre al lavabo espentant les masses que s'interposen al meu

mitjanes. Aquí les anomenen «tercio». Música comercial. En demanem dues més. Marxem. Entrem en altre local. Mateixa rutina, mateixa necessitat: la d'oblidar. A la Carolina se li tanquen els ulls. Jo m'entrebanco sovint. Però el present vibra aquí i uns nois ens conviden a un xopet de tequila amb llimona i sal. Parlo amb un d'ells. Veig la Carolina, al seu darrere, gesticulant com si es mengés una titola invisible. Ballo amb el Jorge, un enginyer informàtic de Salamanca que té els ulls negres i els cabells foscos. Em frega la cintura. Que estrany és això.

Un altre xopet. Llimona i sal.

Udolo quan posen aquella cançó de Beyoncé que tant m'al·lucina. Saltem tots junts, encara que la Carolina ja no hi és. La veig morrejant-se amb un noi. Sí, és l'Alejandro. Miro el Jorge. Serà aquesta nit? Amb ell? La veritat és que m'atrau prou, no m'importaria. Deixa't dur, Alicia.

[...]

Em marejo. Molt. Coi, tinc ganes de vomitar.

Entro al vàter empenyent les

<p>Paso por delante de un espejo abarrotado de gente. Me sorprendo de lo poco que aguanta esta máscara de pestañas. Parezco un mapache. Alicia, vomitar. Ah, sí, es verdad. Los baños están ocupados y yo con esta necesidad, la de expulsar. Hay una puerta entreabierta. La abro de par en par. Pero qué... Veo a una tía meando y a otra sujetándole las tetas. No entiendo nada.</p> <p>[...]</p> <p>—Ey, ¿te encuentras bien?</p> <p>Las empujo y entro a vomitar. Una de ellas, no sé cuál, me sujeta el pelo. La otra se queda en la puerta espantando a los <i>voyeurs</i> que se paran a mirar.</p> <p>[...]</p> <p>—¿Estás mejor? —me dice la rubia.</p> <p>—Has echado tu vida por la boca, amiga —comenta la morena.</p> <p>No puedo hablar. La lengua me pesa. Hago un esfuerzo.</p> <p>—<i>Ssshí</i>, estoy mejor. Perdonad, eh, que <i>estabáis</i> ahí en pleno...</p>	<p>camí. Espere arribar-hi a temps. Passe per davant d'un espill ple de gent. Em sorprenc de com poc dura esta màscara de pestanyes. Semble un os panda. Alicia, vomitar. Ah, sí, és veritat. Els lavabos estan ocupats i jo amb esta necessitat, la d'expulsar. Hi ha una porta entreoberta. L'òbric de bat a bat. Però què? Veig una xica pixant i altra sostenint-li les mamelles. No entenc res.</p> <p>[...]</p> <p>—Ei, et trobes bé?</p> <p>Les espente i entre a vomitar. Una d'elles, no sé quina, em subjecta el monyo. L'altra es queda en la porta espantant els dotors que es paren a mirar.</p> <p>[...]</p> <p>—Estàs millor? —em diu la rossa.</p> <p>—Has tirat la teua vida per la boca, amiga —comenta la morena.</p> <p>No puc parlar. La llengua em pesa. Faig un esforç.</p> <p>—<i>Ssshí</i>, estic millor. Disculpeu-me, eh, que <i>eshtabéu</i> ahí a punt de...</p> <p>—Què!?! —criden.</p>	<p>masses que s'interposen pel camí. Espero arribar-hi a temps. Passo per davant d'un mirall ple de gent. Em sorprenc de com de poc dura aquesta màscara de pestanyes. Semblo un os panda. Alicia, vomitar. Ah, sí, és veritat. Els lavabos estan ocupats i jo amb aquesta necessitat, la d'expulsar. Hi ha una porta entreoberta. L'obro de bat a bat. Però què? Trobo una noia pixant i altra sostenint-li els pits. No entenc res.</p> <p>[...]</p> <p>—Ei, et trobes bé?</p> <p>Les empenyo i entro a vomitar. Una d'elles, no sé quina, em subjecta els cabells. L'altra roman a la porta espantant els tafaners que es paren a mirar.</p> <p>[...]</p> <p>—Estàs millor? —em diu la rossa.</p> <p>—Has tret la vida sencera per la boca, amiga —comenta la morena.</p> <p>No puc parlar. La llengua em pesa. Faig un esforç.</p> <p>—<i>Ssshí</i>, estic millor. Disculpeu-me, eh, que <i>eshtabéu</i> vosaltres...</p>
--	--	--

<p>—¿Qué?! —gritan.</p> <p>Se miran y sueltan una carcajada.</p> <p>—No. Es que me tengo que quitar el mono para poder mear y llevo pezoneras y con el sudor se me resbalan, así que le he pedido el favor a esta chica tan maja — explica la morena.</p> <p>—Sí, el favor de sujetarle las tetas para que las pezoneras no se le cayeran —grita la rubia.</p> <p>[...]</p> <p>—Oye, a todo esto, ¿cómo os llamáis? —dice la rubia.</p> <p>—Soy Diana —responde la morena.</p> <p>—Alicia. ¿Y tú? —pregunto.</p> <p>—Emily. ¿De dónde sois?</p> <p>—Situación complicada. Nací en Suecia pero he vivido en diferentes países. Hace unos meses que estoy en Madrid y ojalá no tenga que moverme más —cuenta Diana, la morena.</p> <p>[...]</p> <p>—Yo soy catalana. Ayer lo dejé con mi chico, con el que llevaba cinco años de relación, y aquí estoy, viviendo en Madrid.</p> <p>Mi dolor, sin embargo, sale fácil.</p>	<p>Es miren i fan una rialla.</p> <p>—No. És que m’he de llevar la granota per a poder pixar i porte tapamugrons i amb la suor se m’escorren, per això li he demanat el favor a esta xica tan amable —explica la morena.</p> <p>—Sí, el favor de sostenir-li les mamelles perquè els tapamugrons no li caigueren — crida la rossa.</p> <p>[...]</p> <p>—Per cert, com vos dieu?</p> <p>—Soc Diana —respon la morena.</p> <p>—Alicia. I tu? —pregunte.</p> <p>—Emily. D’on sou?</p> <p>—Situació complicada. Vaig nàixer en Suècia, però he viscut en diversos països. Fa uns mesos que estic en Madrid i tant de bo que no m’haja de moure més — conta Diana, la morena.</p> <p>[...]</p> <p>—Jo soc catalana. Ahir ho vaig deixar amb el meu xic, amb qui feia cinc anys que tenia una relació, i ací estic, vivint en Madrid. El meu dolor, en canvi, ix fàcilment. Serà el tequila, les cerveses, el vi, aquell rom... o era</p>	<p>—Què!? —criden.</p> <p>Es miren i fan una rialla.</p> <p>—No. És que m’he de llevar la granota per a poder pixar i porto tapamugrons i amb la suor se m’escorren, per aquest motiu li he demanat el favor a aquesta noia tan amable —explica la morena.</p> <p>—Sí, el favor de sostenir-li els pits perquè els tapamugrons no li caiguessin —crida la rossa.</p> <p>[...]</p> <p>—Per cert, com us dieu? —diu la rossa.</p> <p>—Soc la Diana —respon la morena.</p> <p>—L’Alicia. I tu? —pregunto.</p> <p>—L’Emily. D’on sou?</p> <p>—Situació complicada. Vaig néixer a Suècia, però he viscut a diversos països. Fa uns mesos que soc a Madrid i tant de bo no m’hagi de moure més —conta la Diana, la morena.</p> <p>[...]</p> <p>—Jo soc catalana. Ahir ho vaig deixar amb el meu xicot, amb qui feia cinc anys que tenia una relació, i aquí soc, vivint a</p>
--	---	---

<p>Será el tequila, las cervezas, el vino, aquel ron... ¿o era whisky?</p> <p>—Tía, ¿qué dices? ¿Qué pasó? ¿Puedo preguntar? —dice la versión desbocada de Emily.</p> <p>—Claro, preguntar puedes. Otra cosa es que quieras escuchar la chapa que voy a soltar.</p> <p>Se ríen.</p> <p>—Venga. Cojo palomitas —suelta Diana.</p> <p>—¿Sabéis cuando de repente os dais cuenta de que vuestra vida está sumida en una rutina más predecible, aburrida y estable? Llevaba cinco años con Diego, un tipo monísimo, el típico que le presentarías a tu familia como una joya cedida por el universo.</p> <p>Ambas asienten con la cabeza. Prosigo con mi discurso.</p> <p>—Teníamos un sueño común brutal: dar la vuelta al mundo juntos. Él es fotógrafo y yo, escritora. Era ideal, coño. Los dos trabajando para revistas, escribiendo un libro quizá. Era nuestro sueño desde que nos conocimos, pero lo hemos ido dejando y dejando hasta que se ha convertido en nada.</p>	<p><i>whisky?</i></p> <p>—Nena, què dius? Què ha passat? Puc preguntar? —diu la versió desbocada d'Emily.</p> <p>—Clar, preguntar pots. Una altra cosa és que vulgues escoltar el sermó que soltaré.</p> <p>Riuen.</p> <p>—Vinga. Agafe roses —solta Diana.</p> <p>—Sabeu quan de sobte vos adoneu que la vostra vida està sumida en una rutina més predecible, avorrida i estable? Feia cinc anys que estava amb Diego, un xic molt guapet, el típic que presentaries a la teua família com una joia cedida per l'univers.</p> <p>Ambdues assenten amb el cap. Continuo amb el meu discurs.</p> <p>—Teníem un somni conjunt increïble: fer la volta al món junts. Ell és fotògraf i jo, escritora. Era ideal, collons. Els dos treballant per a revistes, escrivint un llibre, potser. Era el nostre somni des que ens vàrem conèixer, però ho hem anat deixant passar i passar fins que s'ha convertit en res.</p>	<p>Madrid.</p> <p>El meu dolor, en canvi, surt fàcilment. Serà el tequila, les cerveses, el vi, aquell rom... o era <i>whisky?</i></p> <p>—Nena, què dius? Què ha passat? Puc preguntar? —diu la versió desbocada de l'Emily.</p> <p>—És clar, pots preguntar. Una altra cosa és que vulguis escoltar el sermó que deixaré anar.</p> <p>Riuen.</p> <p>—Vinga. Agafó roses —solta la Diana.</p> <p>—Sabeu quan de sobte us adoneu que la vostra vida està sumida en una rutina més predecible, avorrida i estable? Feia cinc anys que sortia amb Diego, un noi molt maco, el típic que presentaries a la teua família com una joia cedida per l'univers.</p> <p>Ambdues assenten amb el cap. Continuo amb el meu discurs.</p> <p>—Teníem un somni conjunt increïble: fer la volta al món junts. Ell és fotògraf i jo, escritora. Era ideal, cony. Els dos treballant per a revistes, escrivint un llibre, potser. Era el</p>
--	--	---

<p>Me escuchan atentas. Calladas.</p> <p>—Y no sé... El otro día estábamos follando y no me ponía, al contrario. Otra vez abierta de piernas, cumpliendo con lo que se espera de una relación. A mí me gusta follar, pero era todo tan previsible... Un polvo que se repetía una y otra vez.</p> <p>Una. Y otra. Y otra. Y otra. Y otra. Y otra. Y otra. Y otra. Y otra vez.</p> <p>[...]</p> <p>—Qué deprimente, chicas. Perdonad —me disculpo.</p> <p>—Qué dices, tía. Yo hace poco que estoy en Madrid, pero te puedo presentar a gente para salir. En esta ciudad nunca estás sola —dice Emily.</p> <p>—Yo tengo a mis compañeros de universidad y poco más.</p> <p>—Gracias. —Sonrío.</p> <p>—¿Ves?! No estás sola. Además, lo bueno de estar soltera es que podrás zorrear al máximo —añade Emily.</p> <p>—¿Zorrear? —pregunto.</p> <p>—¡Sí, tía! Conocer a un tío una noche, bailar con él, liarte en</p>	<p>M'escolten atentes. Callades.</p> <p>—I no ho sé... l'altre dia estàvem follant i no m'excitava, al contrari. Una altra vegada oberta de cames, complint amb el que s'espera d'una relació. A mi m'agrada follar, però era tot tan previsible... Era sempre el mateix una vegada darrere l'altra.</p> <p>Una. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra vegada.</p> <p>[...]</p> <p>—Açò és molt depriment, xiques. Perdoneu —em disculpe.</p> <p>—Què dius, nena? Jo fa poc queestic en Madrid, però et puc presentar a gent per a eixir. En esta ciutat mai estàs sola —diu Emily.</p> <p>—Jo tinc els meus companys d'universitat i poc més.</p> <p>—Gràcies. —Somric.</p> <p>—Veus? No estàs sola. A més, el millor d'estar soltera és que podràs «zorrear» al màxim —afegeix Emily.</p> <p>—«Zorrear»? —pregunte.</p> <p>—Sí, tia! Conèixer a un tio una nit, ballar amb ell, morrejar-te</p>	<p>nostre somni des que ens vam conèixer, però ho hem anat deixant passar i passar fins que s'ha convertit en res.</p> <p>M'escolten atentament. Callades.</p> <p>—I no ho sé... l'altre dia estàvem follant i no m'excitava, al contrari. Una altra vegada oberta de cames, complint amb el que s'espera d'una relació. A mi m'agrada follar, però era tot tan previsible... Era sempre el mateix una vegada darrere l'altra.</p> <p>Una. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra. I una altra vegada.</p> <p>[...]</p> <p>—Això és molt depriment, noies. Perdoneu —em disculpo.</p> <p>—Què dius, nena? Jo fa poc que soc a Madrid, però et puc presentar gent per sortir. En aquesta ciutat mai estàs sola —diu l'Emily.</p> <p>—Jo tinc els meus companys de la universitat i poc més.</p> <p>—Gràcies. —Somric.</p> <p>—Veus? No estàs sola. A més, el punt positiu d'estar soltera és que podràs «zorrear» al màxim —</p>
--	--	--

<p>medio de la discoteca..., ya sabes.</p> <p>—Hace tanto que no hago eso... No me acuerdo ni de cómo se hacía —digo.</p> <p>—Pues yo soy una profesional.</p> <p>No sé ni qué hora es. Si ha amanecido o si la noche cubre todavía la ciudad. Estoy cómoda, a pesar de olor a pis y del suelo pegajoso. Son ellas, lo hacen fácil. Y puedo olvidar, por fin. Intento levantarme. Diana me ayuda. Me limpia el vestido y me lleva a lavabo. Lavo mis manos.</p> <p>—Tías, podíamos quedar un día para tomar unas cervezas o algo —propone Emily.</p> <p>—Pero sin tequila —añado.</p> <p>—Sin tequila.</p> <p>—Esperad, dadme vuestros números de teléfono y hago un grupo, ¿os parece?</p> <p>—Apunta.</p> <p>Emily coge su móvil. Yo cojo el mío. Joder, las seis. La música se para. Salimos del baño. Las luces están encendidas y la sala, llena de zombis. La gente mira a su alrededor. Sí, ese es el momento en el que descubren con quién se</p>	<p>amb ell enmig de la discoteca... ja saps.</p> <p>—Fa tant de temps que no faig això... no recorde ni com es feia —dic.</p> <p>—Doncs jo soc una professional.</p> <p>No sé ni quina hora és. Si s'ha fet de dia o si la nit encara tapa la ciutat. Estic còmoda, malgrat l'olor de pixum i el terra apegalós. Són elles, ho fan fàcil. I puc oblidar, a la fi. Intente alçar-me. Diana m'ajuda. Em neteja el vestit i em porta a la pica. Em llave les mans.</p> <p>—Ties, podríem quedar un dia per a prendre'ns unes cerveses o alguna cosa —proposa Emily.</p> <p>—Però sense tequila —afegisc.</p> <p>—Sense tequila.</p> <p>—Espereu, doneu-me els vostres números de telèfon i faig un grup, què vos sembla?</p> <p>—Apunta.</p> <p>Emily agafa el seu mòbil. Jo agafe el meu. Collons, les sis. La música para. Eixim del lavabo. Les llums estan enceses i la sala, plena de zombis. La gent mira al seu voltant. Sí, eixe és el moment en què descobreixen</p>	<p>afegeix l'Emily.</p> <p>—«Zorrear»? —pregunto.</p> <p>—Sí, nena! Conèixer un noi una nit, ballar amb ell, morrejar-te amb ell enmig de la discoteca... ja en saps.</p> <p>—Fa tant de temps que no ho faig... no recordo ni com es feia —dic.</p> <p>—Doncs jo soc una professional.</p> <p>No sé ni quina hora és. Si ja clareja o si la nit encara tapa la ciutat. Estic còmoda, malgrat l'olor de pipí i el terra enganxós. Són elles, ho fan fàcil. I puc oblidar, a la fi. Intento alçar-me. La Diana m'ajuda. Em neteja el vestit i em porta a la pica. Em rento les mans.</p> <p>—Noies, podríem quedar un dia per a prendre'ns unes cerveses o alguna cosa —proposa l'Emily.</p> <p>—Però sense tequila —afegixo.</p> <p>—Sense tequila.</p> <p>—Espereu, doneu-me els vostres números de telèfon i faig un grup, què us sembla?</p> <p>—Apunta.</p> <p>L'Emily agafa el seu mòbil. Jo agafó el meu. No fotis! Les sis.</p>
---	--	--

<p>estaban liando. Y huyen. Lejos.</p> <p>Carolina no está. Jorge tampoco. Siento cierto alivio.</p> <p>Al menos en mi mente. Mi coño se cabrea un poco. Normal. Pero después pienso en ese verbo. «Zorrear.» Quizá pronto.</p> <p>Salimos a la calle. Nos despedimos con un abrazo.</p> <p>—¡Nos vemos pronto! —grita Emily.</p> <p>—Ha sido un placer, chicas. Qué bien. —Sonríe Diana.</p> <p>Me subo a un taxi y leo la dirección de mi nuevo hogar que me he apuntado en una nota. Te acostumbrarás.</p> <p>Abro la puerta de casa con cierta dificultad. Pienso en los vecinos. Y en la resaca de mañana. Dejo el bolso tirado en el sofá. Me desmaquillo y me lavo los dientes con una automaticidad que me sorprende. Me quito el vestido meado y vomitado. Debería ducharme, pero... bah. Cojo el móvil. Tengo muchos mensajes de WhatsApp. Emily acaba de crear el grupo. Leo el nombre: «ZORRAS».</p>	<p>amb qui s'estaven besant. I fugen. Lluny.</p> <p>Carolina no està. Jorge tampoc. Sent cert alleujament.</p> <p>Almenys en la meua ment. La meua figa es cabreja un poc. Normal. Però després pense en eixe verb. «Zorrear». Potser prompte.</p> <p>Eixim al carrer. Ens acomiadem amb una abraçada.</p> <p>—Ens veiem prompte! —crida Emily.</p> <p>—Ha sigut un plaer, xiques. Que bé. —Somriu Diana.</p> <p>Puge a un taxi i lilig la direcció de la meua nova llar que tinc apuntada en una nota. T'acostumaràs.</p> <p>Òbric la porta de casa amb certa dificultat. Pense en els veïns. I en la ressaca de demà. Deixe la bossa de mà tirada al sofà. Em desmaquille i em raspalle les dents amb un automatisme sorprenent. Em lleve el vestit pixat i vomitat. Hauria de dutxar-me, però... bah! Agafe el mòbil. Tinc molts missatges de WhatsApp. Emily acaba de crear el grup. Llig el nom:</p>	<p>La música para. Sortim del lavabo. Les llums estan enceses i la sala, plena de zombis. La gent mira al seu voltant. Sí, aquest és el moment en què descobreixen amb qui s'estaven besant. I fugen. Lluny.</p> <p>La Carolina no està. El Jorge tampoc. Sento cert alleujament.</p> <p>Almenys en la meva ment. El meu cony s'enfada una mica. Normal. Però després penso en aquell verb. «Zorrear». Potser aviat.</p> <p>Sortim al carrer. Ens acomiadem amb una abraçada.</p> <p>—Ens veiem aviat! —crida l'Emily.</p> <p>—Ha sigut un plaer, noies. Que bé. —Somriu la Diana.</p> <p>Pujo a un taxi i llegeixo la direcció de la meva nova llar que porto apuntada en una nota. T'acostumaràs.</p> <p>Obro la porta de casa amb certa dificultat. Penso en els veïns. I en la ressaca de demà. Deixo la bossa de mà tirada al sofà. Em desmaquillo i em rento les dents amb un automatisme sorprenent. Em llevo el vestit pixat i vomitat. Hauria de dutxar-me, però... bah!</p>
--	--	---

	«ZORRAS».	Agafó el mòbil. Tinc molts missatges de WhatsApp. L'Emily acaba de crear el grup. Llegeixo el nom: «ZORRAS».
--	-----------	--